Τὸ φύλλον λεπτὰ 20 καὶ στὸ Ἐξωτερικὸ 25. — (Ἔκδοσις : «Μὴ-μὲ-λησμόνει»)

ΗΔΙΑΓΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ	*Ἐξωτερικοῦ*
Ἐτησία . . . . δρ. 10.—	Ἐτησία . . φρ. χρ. 12.50
Ἑξάμηνος . . . » 5,50	Ἑξάμηνος . » » 6,50
Τρίμηνος . . . » 3,—	Τρίμηνος . » » 3,0

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ· 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ον | *Ἐν Ἀθήναις, 11 Αὐγούστου 1918* | *Ἔτος 40ὸν. — Ἀριθ. 37*

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ', (Συνέχεια).

Τὴν ἀκόλουθη μέρα, 12 Νοεμβρίου, ὁ κύρος Σμίθ κι' οἱ σύντροφοί του πῆραν ἄποιες ἐλπίδες. Ὁ Χάρμπερτ εἶχε συνέλθει ἀπὸ τὴν πολύωρη νάρκη του. Ἄνοιξε τὰ μάτια του, ἐγνώρισε τὸν Κύρο Σμίθ, τὸν ρεπόρτερ, τὸν Πέγκροφ. Ἐπρόφερε δυὸ-τρεῖς λέξεις. Δὲν ἤξερε, δὲν θυμοῦνταν τί συνέβη. Τοῦ τὸ εἶπαν, κι' ὁ Γεδεὼν Σπίλετ τὸν θερμοπαρακάλεσε νὰ μένει τέλεια ἀκίνητος. Ἡ ζωή του δὲν ἦταν πιὰ σὲ κίνδυνο κι' οἱ πληγές του θὰ θεραπεύονταν σὲ λίγες ἡμέρες. Ἄλλως τε ὁ πληγωμένος δὲν πονοῦσε σχεδὸν καθόλου κι' ἐκεῖνο τὸ κρύο νερό, ποὺ ἔβρεχε διαρκῶς τὶς πληγές, ἐμπόδιζε κάθε φλόγωσι. Οὔτε ὁ πυρετὸς ἔδειχνε τάσεις νὰ ὑψωθῇ. Μποροῦσαν λοιπὸν νὰ ἐλπίζουν, ὅτι τὸ φοβερὸ ἐκεῖνο τραῦμα δὲν θἄφερνε καμμιὰ συμφορά. Ὁ Πέγκροφ αἰσθάνουνταν τὴν καρδιά του στὸν τόπο της. Εἶχε ἡσυχάσει. Κι' ἦταν σὰ μιὰ «Ἀδελφὴ τοῦ Ἐλέους», σὰ μιὰ μητέρα στὸ πλευρὸ τοῦ ἄρρωστου παιδιοῦ της.

Ὁ Χάρμπερτ ἔκλεισε πάλι τὰ μάτια του, ἀλλὰ γιὰ νὰ κοιμηθῇ ἡσυχότερα.

— Ξαναπέστε μου πῶς ἐλπίζετε, κύριε Σπίλετ! εἶπε τότε ὁ Πέγκροφ. Ξαναπέστε μου πῶς θὰ σώσετε τὸν Χάρμπερτ!

— Μὰ ναί, ναί, θὰ σωθῇ! ἀποκρίθηκε ὁ ρεπόρτερ. Ἡ πληγὴ εἶνε βαρειά, ἡ σφαῖρα μάλιστα μπορεῖ νὰ τρύπησε καὶ τὸν πνεύμονα· ἀλλὰ τὸ τρύπημα αὐτοῦ τοῦ ὀργάνου δὲν εἶνε θανατηφόρο.

— Μακάρι! ὁ Θεὸς κι' ὁ λόγος σας! ἐφώναξε ὁ ναύτης.

Ἐννοεῖται, ὅτι εἰκοσιτέσσερες ὧρες τώρα ποὺ βρίσκουνταν ἀποκλεισμένοι στὴ στάνη, οἱ ἄποικοι δὲν συλλογίσθηκαν καὶ δὲν ἔκαμαν ἄλλο, παρὰ νὰ περιποιοῦνται τὸν Χάρμπερτ. Οὔτε γιὰ τὸν κίνδυνο, ποὺ μποροῦσε νὰ τοὺς ἀπειλήσῃ ἀκόμα, ἂν ξαναγύριζαν οἱ κατάδικοι, τοὺς ἔννοιασε καθόλου, οὔτε ἐφρόντισαν νὰ πάρουν μέτρα γιὰ τὸ μέλλον.

Ἀλλὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ἐνῷ ὁ Πέγκροφ ἐφύλαγε τὸν ἄρρωστο, ὁ Κύρος Σμίθ κι' ὁ ρεπόρτερ ἐκύτταξαν νὰ ἰδοῦν τί θὰ κάμουν. Καὶ πρῶτα-πρῶτα τριγύρισαν τὴ στάνη. Οὔτε ἴχνος τοῦ Ἀϋρτων, πούθενά! Τί νἀπέγεινε ὁ δυστυχισμένος αὐτός; Τὸν ἔπιασαν οἱ παληοί του σύντροφοι, ποὺ τὸν βρῆκαν μονάχο στὴ στάνη; Τοὺς ἀντιστάθηκε καὶ τὸν ἐνίκησαν; Τὸν ἐσκότωσαν; Τὸν ἀνάγκασαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ;

Ποιός ξέρει! Ὅλ' αὐτὰ ἦταν πιθανά. Ὁ Γεδεὼν Σπίλετ, τὴν στιγμὴ ποὺ διασκέλιζε τὸν φράκτη, εἶχε ἰδῆ πολὺ καλὰ ἕνα ἀπὸ τοὺς κακούργους, νὰ φεύγῃ πρὸς τὸν Φραγκλῖνο, κυνηγούμενος ἀπὸ τὸν Τόπ. Ἦταν ἕνας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἡ βάρκα τους εἶχε συντριφτῆ στοὺς βράχους, στὸ στόμιο τῆς Εὐχαριστίας. Ἀλλὸ κι' ὁ ἄλλος, ὁ σκοτωμένος ἀπὸ τὸν Κύρο Σμίθ, ποὺ τὸ πτῶμά του βρέθηκε ἀπέξω ἀπὸ τὸν φράκτη, ἀνῆκε ὡρισμένως στὴ συμμορία τοῦ Μπόμπ Χάρβεϋ.

Ὅσο γιὰ τὴ στάνη, ἀκόμη δὲν εἶχε πάθῃ τίποτα. Ἡ πόρτες της ἦταν κλειστὲς καὶ τὰ ζῶα δὲν μπόρεσαν νὰ σκορπισθοῦν στὸ δάσος. Καμμιὰ ζημία, κανένα ἴχνος πάλης, βίας, οὔτε στὸ σπιτάκι, οὔτε στὸν φράκτη. Μόνο τὰ ὅπλα καὶ τὰ πυρομαχικά, ποὺ εἶχε 'κεῖ ὁ Ἀϋρτων, εἶχαν γίνῃ ἄφαντα μαζί του.

—Θὰ τὸν ἐσκότωσαν τὸν κακόμοιρο! εἶπε ὁ Κύρος Σμίθ.

— Πολὺ φοβοῦμαι! ἀποκρίθηκε ὁ ρεπόρτερ. Ἔπειτα οἱ κατάδικοι θὰ ἐγκαθιδρύθηκαν στὴ στάνη, ὅπου εὗρισκαν ὅ,τι τοὺς ἐχρειάζετο, καὶ θὰ τὤβαλαν στὴ φευγάλα ἅμα μᾶς εἶδαν. Τὸ βέβαιο εἶνε, ὅτι νεκρὸς ἢ ζωντανός, ὁ Ἀϋρτων δὲν βρίσκεται πιὰ ἐδῶ.

— Πρέπει νὰ ψάξουμε τὸ δάσος καὶ νἀπαλλάξουμε τὸ νησὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς κακούργους, εἶπε ὁ Κύρος Σμίθ. Καλὰ ἔλεγε ὁ Πέγκροφ, ὅτι ἔπρεπε νὰ τοὺς βάλουμε στὸ κυνῆγι σὰν ἀγρίμια. Ἂν τὸ κάναμε τότε, δὲν θἄχαμε σήμερα αὐτὰ τὰ κακά.

— Ναί, ἀποκρίθηκε ὁ ρεπόρτερ· ἀλλὰ μόνο ὕστερ' ἀπ' αὐτὰ τὰ κακά, ἔχουμε ὅλο τὸ δικαίωμα νὰ φανοῦμε ἀμείλικτοι!

«Ὁ Χάρμπερτ ἄνοιξε τὰ μάτια του...»
(Σελ. 221, στ. α.)

— Ὁπωσδήποτε, εἶπε ὁ μηχανικός, εἴμαστε ἀναγκασμένοι νὰ τὸ ἀναβάλουμε γιὰ λίγο καιρό. Πρέπει νὰ μείνουμε στὴ στάνη, ὥς τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ μπορέσουμε, χωρὶς κίνδυνο, νὰ μεταφέρουμε τὸν Χάρμπερτ στὸ Γρανίτινο Παλάτι.

— Κι' ὁ Νάβ; ρώτησε ὁ ρεπόρτερ.

— Ὁ Νάβ εἶνε σίγουρος.

—Μ' ἂν ἀνησυχήσῃ ὁ δυστυχὴς γιὰ τὴν ἀπουσία μας καὶ κάμῃ νάλθῃ κατὰ δῶ;

— Ἀ, ὄχι, νὰ μὴν ἔλθῃ! ἐφώναξε ὁ Σμίθ. Θὰ τὸν σκοτώσουν στὸ δρόμο.

—Κι' ὅμως θὰ προσπαθήσῃ νὰ μᾶς βρῇ.

—Τί κακό, νὰ μὴ λειτουργῇ πιὰ ὁ τηλέγραφος! Θὰ τὸν εἰδοποιούσαμε. Τώρα εἶνε ἀδύνατο... Νἀφίσουμε πάλι μόνους ἐδῶ τὸν Πέγκροφ καὶ τὸν Χάρμπερτ; Δὲν γίνεται...Τότε πολὺ καλά! θὰ πάω μόνος μου στὸ Γρανίτινο Παλάτι.

— Ὄχι, ὄχι, ἀγαπητὲ Κύρε! Δὲν πρέπει σὺ νὰ ἐκτεθῇς. Ἡ ἀνδρεία σου δὲν θἄκανε τίποτα. Αὐτοὶ οἱ ἄθλιοι θὰ ἐπιβλέπουν τὴ στάνη, θὰ ἐνεδρεύουν στὰ πυκνὰ δάση ποὺ τὴν τριγυρίζουν καὶ, ἂν ἔκανες τὴν τρέλλα νὰ φύγῃς μονάχος σου, θὰ κλαίγαμε δυὸ δυστυχήματα ἀντὶ ἑνός.

— Ὁ Νάβ λοιπόν;... Λείπουμε εἰκοσιτέσσερες ὧρες... Δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔλθῃ νὰ ἰδῇ τί ἐγείναμε.

— Κ' ἐκεῖ θὰ τὴν πάθῃ!..

— Μὰ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ τὸν εἰδοποιήσουμε;

Ἐνῷ ὁ μηχανικὸς ἐσυλλογίζετο, τὰ μάτια του ἔπεσαν στὸν Τόπ, ποὺ πηγαινόρχουνταν σὰ νἄλεγε: «Ἐγὼ λοιπὸν δὲν εἶμ' ἐδῶ;»

— Τόπ! ἐφώναξε ὁ Κύρος Σμίθ.

Τὸ πιστὸ ζῶο ἔτρεξε στὸν κύριό του.

— Ναί, ὁ Τὸπ θὰ πάῃ! εἶπε ὁ ρεπόρτερ, ποὺ ἐκατάλαβε τὸν μηχανικό. Ὁ Τὸπ θὰ περάσῃ ἀπὸ κεῖ ποὺ δὲν θὰ μποροῦσαμε μεῖς. Θὰ πάῃ ἕνα γραμματάκι μας στὸ Γρανίτινο Παλάτι καὶ θὰ μᾶς φέρῃ ἀπὸ κεῖ τὴν ἀπάντησι τοῦ Νάβ.

—Γρήγορα! ἀποκρίθηκε ὁ Κύρος Σμίθ. Γρήγορα!

Ὁ Γεδεὼν Σπίλετ ἔσχισε ἀμέσως ἕνα φύλλο ἀπὸ τὸ σημειωματάκι του κι' ἔγραψε αὐτὲς τῇ λίγες λέξεις:

«Ὁ Χάρμπερτ πληγωμένος. Εἴμαστε στὴ στάνη. Φυλάγου, μὴ βγαίνῃς ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι. Οἱ κατάδικοι φάνηκαν ἀπὸ κεῖ; Ἀπάντησε μὲ τὸν Τόπ.»

Τὸ λακωνικὸ αὐτὸ γραμματάκι ἔλεγε ὅ,τι ἔπρεπε νὰ μάθῃ ὁ Νάβ καὶ ρωτοῦσε ὅ,τι ἔπρεπε νὰ μάθουν οἱ ἄποικοι. Τὸ

ἐδίπλωσαν καὶ τὸ ἔδεσαν στὸ περιλαίμιο τοῦ Τόπ, σὲ τρόπο ποῦ νὰ φαίνεται ἀμέσως.

— Τόπ! εἶπε τότε ὁ μηχανικός, χαϊδεύων τὸν ἕξυπνο σκύλο του. Τόπ! πρέπει νὰ πᾷς στὸ Νάβ!..Νάβ!..Νάβ!.. Πῆγαινε!

Ὁ Τὸπ ἔσκίρτησε μ' αὐτὰ τὰ λόγια. Καταλάβαινε, ἐμάντευε τί τοῦ ζητοῦσαν. Τὸν δρόμο τῆς στάνης τὸν ἤξερε καλά. Σὲ μιση ὥρα μποροῦσε νὰ φθάσῃ στὸ Γρανίτιγο Παλάτι ἀπαρατήρητος, χωρὶς κίνδυνο ἴσως, γιατί, σὰν σκύλος, θἀτρεχε μέσα στὰ χόρτα καὶ στοὺς θάμνους.

Ὁ μηχανικὸς ἐπῆγε στὴν πόρτα τῆς στάνης κι' ἄνοιξε τὸ ἕνα της φύλλο.

— Στὸ Νάβ!.. πήγαινε στὸ Νάβ! εἶπε ἄλλη μιὰ φορά, μὲ τὸ χέρι ἁπλωμένο πρὸς τὸ μέρος τοῦ Γρανίτιγου Παλατιοῦ.

Ὁ Τὸτ ὥρμησε ἔξω καὶ σὲ λίγο ἔγεινε ἄφαντος.

— Θὰ φθάσῃ! εἶπε ὁ ρεπόρτερ.

— Ναί, ἀποκρίθηκε ὁ Κύρος Σμίθ, καὶ θὰ γυρίσῃ!

(Ἕπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΕΧΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ σήμερα τὸ φυλλομέτρημα τῆς ἀδικημένης τάχα Συλλογῆς. Ἀκολουθεῖ ὁ ὑπ' ἀριθ. 4 Στοιχειόγριφος:

Ἂν τό κράνος του ἀλλάξῃ
Στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων,
Κι' ἡ μορφή του πῶς ἀλλάζει!
Τώρα, φίλε μου, μὲ κάποιον
Βασιλόπαιδα Θηβαῖον
(Μὲ τό νέο κράνος) μοιάζει.

Λύσις: *Κίμων-Αἵμων.* Οὔτε εὔκολο, οὔτε δύσκολο. Παρατηρῶ μόνο τὰ ἑξῆς. Πρῶτο, ἡ φράσις ποῦ ἔβολα σὲ παρένθεσι (μὲ τὸ νέο κράνος), εἶνε ὅλως διόλου περιττή. Γιὰ νὰ *γεμίσῃ* ὁ στίχος, θἄταν πολὺ προτιμότερο ἕνα «καταπληκτικῶς» ἢ κάτι τέτοιο. Δεύτερο, στὴ συνθηματικὴ γλῶσσα τῶν Αἰνιγμάτων, *κράνος* θὲν εἶνε τὸ πρῶτο γράμμα μιᾶς λέξεως. Αὐτὸ λέγεται μᾶλλον *κεφαλή*. Κράνος θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ πῇ μιὰ ψιλή, μιὰ δασεῖα, μιὰ περισπωμένη. Τρίτο, οἱ *εἰδικοί*, ποῦ κυττάζουν πιὰ ὅλους τους κανόνες, δὲν παραδέχουνται ὅτι μπορεῖ νὰ γίνῃ *στοιχειογριφικῶς* ὁ Κίμων Αἵμων. Δὲν ἐννοοῦν δηλ. χρῆσι νέου γράμματος ποῦ μὲ τὸ διπλανό του θἄκανε δίφθογγο, ἐνῶ τὸ πρῶτο ἔκανε σωστὴ συλλαβὴ (*Κι-Ἀι, Μι-Οι Αυ-Ου κτλ.*) Ἔτσι ἡ λύρα δὲν γίνεται *κανονικὰ ἄβρα*, οὔτε ὁ *Κύρος Εὔβρος*, (*Σύρος* μάλιστα.)—Κι' ὅμως δὲν ἐλεπτολόγησο τόσο αὐτὸν τὸν Στοιχειόγριφο καί, βλέπετε μὲ πόση ἐπιείκεια, τὸν ἐβαθμολόγησα κι' αὐτὸν ὡς... ἐκτάκτως ὡραῖο.

Ἀλλὰ μὲ κανένα τρόπο δὲν θὰ μποροῦσα βέβαια νὰ κάμω τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 5 Συλλαβόγριφο:

Ἐὰν ὁ λύτης βάλῃ φωνῆεν εἰς τὴν μέσην
Καὶ σύμφωνον στὸ τέλος, καθὼς καὶ στὴν ἀρχή,
Χωρὶς νι' αὐτὸς νὰ θέλῃ, εὐθὺς θἀποτελέσῃ
Βασίλισσαν ἀρχαία, μητέρα δυστυχῆ.

Κι' ἔξη μῆνες μόνο νἄχῃ κανένας συνεδρομητὴς στὴ Διάπλασι, αὐτοστιγμεὶ θὰ βρῇ τὴ *Νιόβη*. Εἶνε ἀπὸ τὰ ὀνόματα ποῦ ἔγειναν Συλλαβόγριφοι δυὸ χιλιάδες ὧς τώρα φορές. Καὶ πάντα μὲ τὸν ἴδιο χαρακτηρισμό, τὸν στερεότυπο: «Ἀρχαία βασίλισσα, μήτηρ δυστυχής». Ἄσκησις τόσο πολὺ *κοινή, τετριμμένη*, ὥστε μιὰ στιγμὴ μοῦ ἦλθε νὰ τὴν σβύσω. Πάλι ὅμως λυπήθηκα τὴ στιχουργία της, (ἂν κι' ἐκεῖνο τὸ «εἰς τὴν μέσην» ἐγὼ θὰ τὤκανα «μέσ' στὴ μέση») καὶ τὴν πέρασα στὴς δημοσιεύσιμες.

Νὰ τώρα κι' ἕνας ἀληθινὰ ἐπιτυχημένος καὶ ἀρκετὰ πρωτότυπος Ἀνασυλλαβισμὸς (ἀρ. 6:)

Δίκαιος ἐγὼ δὲν εἶμαι,
Κι' ὅμως ἂν ἐσὺ θελήσῃς,
Εὐκολα θὰ ἐπιφέρῃς
Μιὰ μεταβολὴ σὲ μένα:
Τὶς δυὸ πρῶτες συλλαβές μου
Φτάνει μόνο νὰ κινήσῃς,
Γιὰ νὰ γίνω δοξασμένος
Ἥρως τοῦ Εἰκοσιένα.

Ἄδικος-Διάκος. Μ' ὅλη μου τὴν καρδιὰ σημειώνω αὐτὴ τὴν Ἄσκησι ὡς ἐκτάκτως ὡραία. Μάλιστα, ἂν ἦταν ἔτσι ὅλες, θὰ εἶχε μεγάλο δίκηο ὁ ὑπερασπιστής, ποῦ ἐπερίμενε τὸλιγώτερο ἕνα 14+14. Γιὰ διαβάστε ὅμως κι' αὐτὸ τὸ Συλλαβικὸ Τρίγωνο (ἀρ. 7.)

Τὸ πρῶτό μου ἐμπόλεμος
Χώρα πολὺ μεγάλη
Τὸ ἄλλο εἶν' ἀπαραίτητο
Εἰς ὅλα τὰ γραφεῖα.
Τὸ τρίτο στὰ γεωργικὰ
Θὰ εὕρῃς ἐργαλεῖα
Κι' ὁ λύτης τέλος συλλαβῆ
Στὸ τέταρτο θὰ βάλῃ.

Ἀφίνω ὅτι λύνεται μὲ κλειστὰ μάτια. Γιατὶ ποιὰ «ἐμπόλεμος χώρα», μὲ τέσσαρες συλλαβές, εἶνε μεγαλήτερη ἀπὸ τὴν *Ἀμερική*; Καὶ τί ἄλλο, ποῦ νἀρχίζῃ ἀπὸ *με*, τρισύλλαβο, εἶνε ἀπαραίτητο στὰ γραφεῖα ἀπὸ τὴ μελάνη; Ὅσο γιὰ τὴ *ρίνη*, βγαίνει μονάχη της. Ἀλλ' ὃς ἰδοῦμε τὴν διατύπωσι. Πάει στὸν ἕνα στίχο νὰ λές «θὰ εὕρῃς» (β' πρόσωπο) κι' εὐθὺς στὸν παρακάτω «ὁ λύτης θὰ βάλῃ» (γ' πρόσωπο); Ἀνωμαλία ποῦ δὲν ἐπιτρέπεται σὲ τόσο σύντομο στιχούργημα. Ἔπειτα, ἂν ἡ *ρίνη* δὲν ἔβγαινε μονάχη της, ποιὸς ποτὲ θὰ τὴν εὕρισκε στὰ «γεωργικὰ» ἐργαλεῖα; Ἂν δὲν σφάλλω, *ρίνη* θὰ πῇ *λίμα*. Κι' ἡ λίμα εἶνε ἐργαλεῖο μαραγκοῦ ἢ σιδερᾶ. Ἁπλῶς δημοσιεύσιμο λοιπὸν κι' αὐτὸ τὸ Συλλαβικὸ Τρίγωνο. Συμφωνεῖτε;

Ὅσο ὅμως γι' αὐτὴ τὴν Ἀντεστραμμένη Πυραμίδα (ἀρ. 8) ποῦ ἔχει καὶ Ρόμβο, μολονότι χωρὶς στίχους, ἔχει ἀρκετὴ εὐμορφιὰ καὶ σχετικὴ πρωτοτυπία γιὰ νὰ μπῇ στὰς «ἐκτάκτως ὡραίας»:

ΚΑΤΙΑΙΝΑΣ ΠΑΠΥΡΟΣ ΑΓΔΙΑ ΡΙΣ Α	Ἀκολουθοῦν ἄλλα τρία Σχήματα (ἀρ. 9, 10 καὶ 11.) Ἕνα Ἐξάγωνον, μιὰ Κλιμαξ καὶ μιὰ Γωνία μετὰ Ρόμβου. Χωρὶς στίχους καὶ τὰ τρία. Ἁπλᾶ, κανονικά,

ὁμαλά, δημοσιεύσιμα. Ἀφοῦ ὅμως ἡ παραπάνω Πυραμὶς μετὰ Ρόμβου θεωρήθηκε «ἐκτάκτως ὡραία», πρέπει βέβαια νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ ὁμοιά της Γωνία:

ΝΗΣΣΑ ΧΑΜΑΙ ΝΑΦΥΜ ΜΥΣΙΑ ΜΙΔΑΣ	Τώρα, θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ διαβάσετε αὐτὸ τὸ Κυβόλεξον μετὰ Μαγικοῦ Γράμματος. (ἀρ. 12.) «Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο (οἱωνδήποτε) γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς φαννήεντος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν δι' ἀναγραμματισμοῦ ἄλλαι τόσαι λέξεις, ἀποτελοῦσαι Κυβόλεξον: *μέλας, βέλος, τρέμω, ἕλσος.*» Δοκιμάστε, ἂν μπορῆτε, νὰ μοῦ λύσετε αὐτὸ τὸ «μαγικό»... Σᾶς δίνω προθεσμία ὧς τὸ ἐρχόμενο Σάββατο ποῦ θὰ τὰ ξαναποῦμε.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΑΠΟ ΑΓΑΠΗ ΣΤΑ ΛΟΓΛΟΓΔΙΑ

[Συνέχεια τῶν σελίδα 218.]

Κάμποσες μέρες τώρα, τὰ σπαθόχορτα εἴχανε ἀρχίσει ν' ἀνθίζουνε καὶ τὰ χέρια μου μὲ τρώγανε νὰ πάγω νὰ κόψω κανένα ὁλόχρυσο μπουκέτο.

Καὶ φτάνω στὸ χαντάκι. Κατεβαίνω σιγὰ-σιγὰ στὴν ἄκρη τοῦ νεροῦ καὶ ἁπλώνω τὸ χέρι μου νὰ πιάσω τὰ λουλούδια. Μὰ ἦταν μακρυά, δὲν ἔφτανα. Σκύβω, τεντώνουμαι ὅσο μπορῶ καὶ....πλάφ! με μέσα στὸ νερὸ ὧς τὸ λαιμό! Βάζω τὴ φωνές. Τρέχει ἡ μάννα μου, μὲ βγάζει ἀπὸ τὸ νερό, μοῦ δίνει κάμποσες, καὶ μπορῶ ἐγώ, πίσω κείνη, τραβοῦμε κατὰ τὸ σπίτι.

— Νὰ σὲ ξαναΐδῶ κοντὰ στὸ νερὸ ἄλλη φορά, κακομοίρη μου!

— Χί, Χί! Πῆγα νὰ μάσω *γαϊδουρο-κέφαλα!* Χί, χί, χί!

— Ξαναγύρνα ἄλλη φορὰ νὰ κόψῃς *γαϊδουροκέφαλα!*... ξαναγύρνα νὰ σὲ φάγῃ τὸ χοντρὸ τὸ φεῖδι, ποῦ εἶνε κουμμένο μέσα στὰ χόρτα καὶ καταπίνει τὰ πουλιὰ καὶ τὰ παιδάκια.....

Φτάσαμε στὸ κτῆμα. Μὲ ξυγύμνωσε, μοῦ ἔβγαλε τὰ παπουτάκια μου, τὰ καλτσάκια μου, τὸ πουκαμισάκι μου καὶ ὥς ποῦ νὰ στεγνώσουν αὐτά μοῦ φόρεσε τὸ κυριακάτικο φουστάνι μου καὶ μὲ πόδεσε μὲ τὸ σκαρα.

—Κοίταξε τώρα νὰ πᾷς νὰ λερωθῇς, μοῦ λέγει.

Ξαναπῆγα σ' ἀλώνι κι' ἀρχίνησα νὰ κάνω τούμπες ἀπάνω στὸ φρέσκο ἄχυρο. Ξάφνω ξανοίγω μιὰ ὥμορφη πεταλοῦδα ποῦ σιγοπετοῦσε δῶ κι' ἐκεῖ μέσα σ' ἕνα χωράφι θερισμένο. Τρέχω κατόπι της καὶ ....νὰ με πάλι μπρὸς στὸ χαντάκι τοῦ πηγαδιοῦ.

Ἄχ! τὰ ὥμορφά μου, τὰ χρυσὰ τὰ λουλούδια! Τί περιήφανα ποῦ στεκόντανε μὲς στὸ νερὸ καὶ μοῦ δείχνανε προκλητικὰ τὰ κάλλη τους! Ἀδύνατο νὰ κρατηθῶ. Κατεβαίνω σιγὰ-σιγὰ στὴν ἄκρη τοῦ χανταχιοῦ. Ἀκουμπῶ τὸ πόδι μου ἴσα μὲ τὴν ὄψη τοῦ νεροῦ, ἁπλώνω τὸ χέρι, σκύβω, τεντώνουμαι ὅσο μπορῶ καὶ.... μπλούμ! νὰ με πάλι ὧς τὴ μέση μὲς στὸ βοῦρκο!

Ἀΐ, ἀΐ, ἀΐ! Ἀνήσυχο γυρίζω τὸ κεφάλι μου ὁλόγυρα καὶ κοιτάζω μὲ τρομάρα μου, ἀνάμεσα στὴς φούσκες τοῦ νεροῦ ποῦ γουργουλίζουν τριγύρω μου, μὴ βγαίνει τὸ χοντρὸ τὸ φεῖδι ποῦ μοῦ εἶπε ἡ μάννα μου.

— Ἀρχόντισσα, ἀκούω νὰ φωνάζουνε ἀπὸ τ' ἀλώνι, ἀρχόντισσα, τρέχα, πρόφταξε! Ὁ μικρὸς ἔπεσε ξανὰ μὲς στὸ νερό!

Τρέχει ἡ μάννα μου, μὲ βγάζει μέσ' ἀπὸ τὸ βοῦρκο καὶ πρῶτα-πρῶτα μοῦ τὶς βρέχει καλὰ-καλά.

—Θὰ ξαναγυρίσῃς πάλι στὰ *γαϊδουροκέφαλα*; θὰ ξαναγυρίσῃς νὰ πνιγῇς, τρελλόπαιδο! Ὁλοκαίνουργιο φουστάνι, πάει, χάθηκε! Θηρίο, ποῦ θὰ μὲ κάνῃς νὰ πεθάνω ἀπὸ τὴν τρομάρα μου.

Ἔτσι λερωμένος, κλαμένος, μὲ τὸ κεφάλι σκυφτό, ξαναγυρίζω σπίτι. Ἐκεῖ μὲ ξαναγδύνουν καὶ μοῦ φοροῦν αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ γιορτερὸ φουστάνι μου. Ὤ! τὸ χαριτωμένο τὸ φουστανάκι! Μὲς στὰ μάτια μου τὤχω ἀκόμα μὲ τὶς βελουδένιες μαῦρες ρίγες του καὶ τὶς χρυσὲς βούλιτσες ἀπάνω σὲ βαθυγάλαζο φόντο.

— Καὶ τώρα τί νὰ κάνω; λέγω τῆς μάννας μου, ἐνῶ καμάρωνα μὲς στ' ὥμορφο τὸ φόρεμα.

—Νὰ πᾷς νὰ φυλάξῃς τὶς ὄρνιθες νὰ μὴ μποῦνε μὲς στ' ἀλώνι. Καὶ νὰ σταθῇ στὸν ἴσκιο. Τάκουσες;

(Ἕπεται τὸ τέλος) Σ. ΜΑΥΡΙΔΗΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

Φέτος, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἄρκετος χῶρος, τ' Ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος, *ὁ ὁποῖος λήγει τὴν 30 Σεπτεμβίου*, δὲν θὰ δημοσιευθοῦν εἰς ἓν μόνον φυλλάδιον, ὅπως ἐγίνετο ἄλλοτε, ἀλλὰ εἰς τρία ἢ τεσσαρα κατὰ συνέχειαν. Ἑπομένως ἡ δημοσίευσίς των θἀρχίσῃ πολὺ ἐνωρίτερα, ἀπὸ τὸ 4ον ἴσως φύλλον τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ διάστημα πρέπει νὰ ἑτοιμασθοῦν οἱ πίνακες, νὰ γίνουν οἱ λογαριασμοὶ καὶ νὰ εἶνε τ' Ἀποτελέσματα τελειωμένα, διὰ νὰ σταλοῦν εἰς τὸ τυπογραφεῖον τὴν 22 Ὀκτωβρίου.

Διὰ τοῦτο εἰδοποιῶ ἀπὸ τώρα τοὺς Πράκτορας, ὅτι, διὰ νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὰ Ἀποτελέσματα *πρέπει νὰ ἔχουν ἐξοφλήσῃ τελείως τοὺς λογαρισμοὺς των μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου τὸ βραδύτερον.* Ὅσοι, μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, θὰ καθυστεροῦν οἱονδήποτε ποσόν, ὄχι μόνον θ' ἀποκλεισθοῦν ἀπὸ τὸν Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος, ἀλλὰ καὶ θὰ σημειωθοῦν ὀνομαστὶ εἰς τὸ τέλος τῶν Ἀποτελεσμάτων *ὡς καθυστεροῦντες.* Διότι φέτος αἱ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπουν τὴν παραμικρὰν καθυστερησιν καὶ δὲν εἰμπορῶ νὰ φεισθῶ οὐδενός.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνοδεύων τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτά, θὰ λάβῃ ἁπλῶς μέρος εἰς τὴν Κλήρωσιν. Ἐὰν θέλῃ νὰ δημοσευθῇ καὶ τὸνομά του εἰς τοὺς Λύτας, πρέπει νὰ ἐπισυνάψῃ λεπτὰ 25 εἰς γραμματόσημον.)

α'.) Παίγνιον

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Χιόνι τοῦ Μπιζανιοῦ

ΠΑ		ΝΙ		ΠΑ
ΔΙΑ	ΡΟ	ΚΕ	ΝΟ	ΤΗΣ
ΠΟΥ	ΝΟΣ	Ι	ΛΟΣ	ΛΑΣ
ΜΑΝ	ΞΕ	ΒΙ	ΑΝ	ΔΗΣ

Πέντε Ἕλληνες λογογράφοι.

β') Ἐπιγραφή.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Δὸν Κιχώτη

Ο Φ Ο Ν Τ
Ο Σ Α Φ
Ε Σ Σ

γ'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Φτωχὸ Χαμομηλάκι

Qnd-n-prl-d-lp-n n-vt l-q

Λύσεις τοῦ 34ου φύλλου

α'.) Πρὶν κεινάσουν μαγειρεύουν τῶν φρονίμων τὰ παιδιά.— β'.) Γάτος.—γ'.) Aucune, parce que tous les deux peignent.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ Κάκια στὴ μικρούλα Νινή:

— Ἂν δὲν μοῦ πῇς πῶς μ' ἀγαπᾷς, θὰ πέσω ἀπὸ τὸ μπαλκόνι.

Κι' ἡ μικρούλα ἀπορεῖ:

— Τί; μὲ τὰ καλά σου ροῦχα;...

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μπεμπέκας

***

Στὸ μάθημα τῆς Ἀριθμητικῆς.

Ὁ *Διδ.* — Τί κρατούμενα ἔχεις;

Ὁ *Μαθ.*— Τὸ σπόγγο καὶ τὴν κυμωλία.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νέστου

***

— Καλημέρα, Τάκη! Τί κάνεις;

— Καλημέρα. Πάω στὸ Σχολεῖο, δὲν μὲ βλέπεις;

Ἐστάλη ὑπὸ Τρανματ. τοῦ Μπιζανίου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 7ην Αὐγούστου 1918.

ΣΗΜΕΡΑ μοῦ ἦλθε τὸ πρῶτο γράμμα μὲ...ἀεροπλάνο. Μοῦ τὸ ἔστειλε ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα ἡ *Ποιμενικὴ Φλογέρα*, περιεῖχε λύσεις καὶ τὸ ἔλαβα αὐθημερόν! Τί πρόοδος! Ποῖος θὰ τὴν ὠνειρεύετο ἔδω καὶ εἴκοσι, καὶ δεκα χρόνια;.. Ἰδιωτικὸν Ταχυδρομεῖον ἐνσέριον! Τί ἄλλα θὰ ἰδοῦμε ἀκόμη...

Ἕνα σπουδαῖον τυπογραφικὸν λάθος: Εἰς τ' Ἀποτελέσματα τοῦ τελευταίου Διαγωνισμοῦ Λύσεων, εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἀπὸ τὸ Τρίτον Βραβεῖον τῆς Μικρᾶς Τάξεως, παρελείφθη ὁ *Ἄλεξ*, τρίτος, μὲ τοὺς ἀριθμοὺς 62, 7, 5. Σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸν σημειώσετε.

Ἔλαβα καὶ τὸν 1ον ἀριθ. τοῦ «Καραγκιοῦζ», ὀργάνου τοῦ ὁμωνύμου Διαπλαστικοῦ Συλλόγου. Δίδει εἰκόνα τῶν προόδων του, διὰ τὰς ὁποίας συγχαίρω τοὺς ἐδρυτάς καὶ τὰ μέλη.— Διὰ κάποιον ἀνέβετον Σύλλογον γράφει: «Ἔχει ἓν μόνον μέλος, ταμεῖον κενὸν καὶ ἄλλα δεινὰ ὑποφέρει». Χαριτωμένη εἶνε καὶ αὐτὴ ἡ Σημείωσις: «Κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα, μὴ ὑπαρχόντων Πρακτικῶν, τὰ θέματα *ἐλησμονήθησαν*».

Ὡραίας Ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα οἱ ἑξῆς: *Χρυσῆ Ἀκτίς, Ἡρωϊκὸ Φρακόπουλο, Μυγκέ, Πύρινη Ματιά, Τρελλοαρσακειάς, Ἀνίκητος Ἕλλην, Θρακικὸν Ἰζεῶδες, Μακεδὼν Πρόσκοπος, Τιμημένη Γαλρνόλευκη* καὶ *Τεύθρας.* — Ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους διὰ καλά των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται, ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος δρ. 2. Τὰ ἐγκεκριμένα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1918. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.]

Νέα Ψευδώνυμα: *Διαπλασιακὴ Δημοκρατία*, ἀ. *Νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ*, κ. (ΑΚ). *Ἄσπρος Ἀραπάκος*, ἀ. (ΑΒ). *Παπουτσωμένος Γάτος*, ἀ. *Ναυτόπαις τῆς Νίκης*, ἀ. (ΠΔ). *Κόμης Πατρῶν*, ἀ. (ΙΔ), *Ἀοχατοίγγανος*, ἀ. (ΙΧ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Διὰ 1 ἕως 3 τὸ πολὺ προτάσεις λεπτὰ 50· διὰ τὰς περισσοτέρας 10 λεπτὰ ἡ λέξις.]

Μ.Μ. ἐπιθυμοῦν νἀνταλλάξουν: *ὁ Ξεπεσμένος Λόρδος* μὲ *Ψεύτικ. Κοκκίν.*, *Ἀνοικτόκαρδον, Αἰτωλόν. Μυρσίνη, Τρελλοκούδουνο, Κορωλανόν, Δία Ὀδυσσέα.* — *ὁ Νέος Ὀλυμπιονίκης* μὲ *Δικεφ. Ἀετ., Τρελ. Ναυτοπ., Ἀευτ. στ. Σκλάβ., Κυανόλ. Λάβ., Τραγ. τ. Ἀευτερ.* — *ἡ Κόρη τοῦ Βουνοῦ* μὲ *Ποιμ. Φλογέρ., Σημ. τ. Ἀνεξαρτ.* κτὶ μὲ ὅλες τὰς κόρες.— *ἡ Ψεφωϊὴ Βαρκούλα* μὲ *Ἑλλάδ. τ. Μέλ., Ποιμεν. Φλογέρ., Κυαν. Λάβ., Ἀνταλούζιν, Φαέθοντα.*— *ὁ Ψωφιδεὺς* μὲ *Ξεπεσμ. Λόρδ., Τρελλοαρσακειάδα.*—*τὸ Πατρινὸ Ἀουλοῦδι* μὲ *Αὐτοκρ. τ. Βυζαντ., Σανθ. Πρωκιπ., Χρυσόφ. Ἐλπ., Ἕλλην. Στέμ., Ἕλλην. Σημαίαν, Διάτ. Ἀστέρ., Μακεδ. Πρόσκ.*, *Ἀτρόμ. Θαλασ., Κυπρ. Εὔκλ.*, *Ὁμαιοπαθῆ, Ναπολ. Α', Τρενελίναν, Σιρκοφᾶ, Μπουχάβ.* — *ἡ Τρελλὴ Ἀτσιγγάνα* μὲ *Ἀτρόμ. Ἑλληνόπ., Σημ. τ. Ἀνεξαρτ. Ἀευτ. στ. Σκλάβ.*—*ἡ Τρελλὴ Νεότης* μὲ *Τραγ. τ. Ἀευτ., Κόρ. τ. Βοσπ., Πρωκιπ. τ. Δολλαρ., Τιάρνον, Νικ. τ. Αὔρ. Ἑλικων. Παρθ., Χάριτα, Βερβένιαν, Μανιατοπούλαν, Τσιρμιντζέλε, Πεισματάραν, Θαλασσοκράτορα.* — *ὁ Μικρὸς Ἐφοπλιστὴς* μὲ *Ἥσυχ. Ἐφοπλ., Μελαχρ. Σωφραζ., Μελαχρ. Κρητικοπ.*—*ὁ Ἄπτερος Ἄγγελος* μὲ *Ναυτόπαιδα, Κόκκιν, Γατ., Μασαβωνόμαχον, Νικητ. Δάφν.*—*ὁ Ναυτόπαις* μὲ *Κουρεμ. Ἀρσακ., Μάτωμ. Δύσ., Ἀκόλ. τ. Ναπολ., Θαλασσοπούλι, Πλοίαρ. Γράντ.*— *ἡ Ἑλλὰς τῶν Ὀνείρων* μὲ *Κυανόλ. Λάβαρ., Βασίλ. τ. Βουλγαρ.*, *Λαμπ.* *Ἀστέρ.*, *Φρίντον.* —*ἡ Σωφραζέττα* μὲ *Μακεδ. Πρόσκ., Τρελλ.*, *Ἀτσιγ., Πατρ. Δουλ.*, *Ἀκροποταμίαν*, *Ἀγριολούλουδο, Τρελλοαρσακειάδα, Μπουμπουλίναν, Μενάκριβην.*

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Μελαχρινὴν Κρητικοπούλαν* (σοῦ τὰ διώρθωσα') *Καμέλιαν* (ναί, εἰμπορεῖς καὶ ἀπὸ τώρα νὰ τὴν ἐγγράψῃς') *Ἐλπιδοφόρον Ἕλληνα* (ἔχει καλῶ,') *Κόμητα Ρεντεστοῦς* (προηγ. ἐπιστολά: ποῦ λέγεις, δὲν ἔλαβα') *Ἐλλάδα τῶν Ὀνείρων* (δὲν ἔλαβα ἀκόμη') *Μικρὸν Ἐφοπλιστὴν* (ὄχι· πρὸς τὸ παρόν, ὅσον διαρκεῖ αὐτὴ ἡ κατάστασις, ὁ χῶρος δὲν θὰ ἐπιτρέπῃ νἀρχίσω καὶ δεύτερον μυθιστόρημα') *Παγασαίαν Κόρην* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα') *Ἐλλάδα τοῦ Μέλλοντος* (ὄχι, δὲν ἐντυπώθηκαν ἀκόμη') *Τραγοῦδι τῆς Λευτεριᾶς* (συνεμορφώθην μὲ τὴν παραγγελία σου· γιὰ τὸ ἄλλο, ἔννοια σου· κανεὶς δὲν θὰ πῇ τίποτα, ἄμα πῶ ὅτι ἐγὼ σὲ κατέταξα εἰς τὴν Μεσαίαν, γιατ' εἶχα ξιχάσῃ τὴν ὁμιλία ποῦ ἐλάμαμε') *Νῆσον Σκέντερην* (εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια') *Φαληρικὴν Ἄβραν* (δὲν ἔλαβα γράμμα σου μὲ *προτάσεις* Μ. Μυστικῶν') *Νεράϊδαν τοῦ Βοσπόρου* (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν, εὐχαριστῶ· φαίνεται, ὅτι ἡ ἀπάντησίς σου εἰς τὸν Διαγ. Λ. Λ. παρέπεσε· πῶς; ἀλλοιώτικα μποροῦσα νὰ σὲ παραλείψω;) *Μιρέϊν* (ὄχι, αἱ λέξεις εἶνε καλὰ χωρισμένες· ἐκείνη ἡ μεγάλη ποῦ σ' ἐτρόμαξε, εἶνε μιὰ σύθετη·) *Πηνελ. Μῶρ.* (ἔλαβα τὸ Αἰνιγμά σου χωρὶς τὴν λύσιν του· ξαναστεῖλε μού το, μὲ τὴν λύσιν, καὶ ἂν εἶνε κτλόν, θὰ δημοσευθῇ') *Δὸν Κιχώτην* (μὰ γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ κρατέμαι μὲ τόσας θυσίας· ξέρω θὰ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο περιοδικὸ διὰ παιδιά') *Παγκόσμιον Δόξαν* (λυπήθηκα πολύ, ἀλλὰ τόπος γιὰ τὸ ποίημα· ποῦ;) *Ρεμβώδη Σιάτισταν* (λέγουν, ὅτι ἀπ' ὅλας τὰς ἐπιστήμας, ἡ πρέον καλλιεργημένη εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶνε ἡ Ἀρχαιολογία· ποία εἶνε τώρα ἡ πλέον ἀκαλλιέργητη, δὲν γνωρίζω') *Νέον Ὀλυμπιονίκην, Σπαθὶ τοῦ Διάκου* κτλ. κτλ.

Ποιμενικὴν Φλογέραν, Βαρβαρομ. Ἐλλάδα, Ψωφιδέα, Ἀγκάθι, Ναυτόπαιδα τῆς Νίκης, Ναπολέοντα Α', (ἔλαβα, εὐχαριστῶ).

Ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας, Εὐαίσθητον Καρδίαν, Ἰνδάλμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, Παπάκι (ἐστείλα).

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 6 Αὐγούστου, θἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἔληξεν ἤδη ἡ συνδρομή, νὰ σπεύσουν νὰ τὴν ἀνανεώσουν. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις κοιμία καθυστέρησις δὲν ἐπιτρέπεται, διότι δυσχεραίνει τὸ ἔργον μας.

Οἱ ἐν *Αἰγύπτῳ* καὶ *Κύπρῳ* Συνδρομηταὶ εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον μέσον Τραπέζης Ἀθηνῶν ἢ Τραπέζης τῆς Ἀνατολῆς, διὰ διατακτικῆς τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων των.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 175ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἰουνίου—Αὐγούστου. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 13ης Νοεμβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

282. Συλλαβόγριφος

Πλανήτης; μὲ ζῶον ἑνώθηκε
Καὶ Γίγας γνωστός φανερώθηκε.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ξανθοῦ Ἱππότου

283. Στοιχειόγριφος.

Ἀχοῦς ποίημ'. Ὑψηλή,
Θαυμασία μουσική
Κι' εὐθὺς ἔπειτα...κοιμᾶσαι.
Πῶς συνίβη τέταιο πρᾶμα
Ἐνῷ ἄλλας' ἕια γράμμα;
Ἂν δὲν τωδῆς, κουτὸς θᾶσαι!
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κυθερείας

284. Ἀστὴρ

* * * Ὀριζοντίως: νῆσος τοῦ Αἰγαίου. Κα-
* * * θέτως ἀρχαῖος ποι-
* * * Ο * * * τής. Διαγωνίως δέ,
* * * Βυζαντινὸς Αὐτο-
* * * κράτωρ κατὰ πόλις
* * * τῆς Ἀγγλίας.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἄστρο τῆς Λευτεριᾶς

285. Κρυπτογραφικόν

1 2 3 4 5 = Ποταμὸς τῆς Εὐρώπ.
2 1 5 4 3 = Ἔνδυμα.
3 4 5 4 5 = Κακόν.
4 3 4 5 = Τετράποδον.
5 1 3 4 5 = Χόρτον

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Στοιχειωμένο Δάσος

286. Φωνηεντόλιπον

τ - κκ - ξδ - τ - γγ - τ - χλ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέρος τῆς Δόξης

287. Γρῖφος

τ :: T
τ :: τ :: T T
ἀρ αχ ν' Πᾶν T
τ :: τ :: T T
τ :: T

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀτρομήτου Ἑλληνίδος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τῶν φυλ. 13 καὶ 14

125. Διόνυσος (δύο, νῦ, σός,)—126. Ἄνους-νοῦς-οὖς-ὃς.— 127. Κέδρος-Κόδρος. —128. Τὸ ψαλλίδι.—129. Τσάλ.

130. Ι ΑΠΟ ΚΗΠΟΣ ΜΑΡΩΚΟΝ ΑΒΕΣΣΑΛΩΜ — 131. Νερὸ (εἰΝΕ,ΡΟζα...) 132. ΟΡΕΟΙ(ΜύκΟνος,ὦΡα, ΤαμΕσις,ἰΟν, ΚιλΙκία.)—133. Τὸ Ἑλλιποσύμφωνον καὶ τὸ Φωνηεντόλιπον εἶνε δύο εἴδη Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.—134. Νενίκησάσε, Σολομών. (Ναί, νικήκας ἐς ὀλ-σμ' σν.)

135. Ἀντιόχεια (ἀντί, ὄχι, α.)— 136. Πυραμὶς (πι, Ρᾶ, μὸς.)— 137. Κύων-κίων.

138. ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΛΑΧΕΣΙΣ ΑΚΡΙΣ ΘΩΣ Ν — 139. ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ ("Ερως, Ρίον, "Ἴδας, Ἄνδρος, Ναῦός,Δάν, δνος, Σινᾶ.) — 140. Γράφων τὰς λέξεις «κόκκινα γράμματα.» —141. ΑΟΚΡΙΣ (Λαβύρινθος, ΡΟὐπελ, κύκλος, ΚύπΡος, Πηνελός, ΠαρναΣσός) —142. Ὅ,τι ὁ κόσμος ω' ὁ Κοσμᾶς.—143. Ἔξεστι Κλαζομενίοις ἀσχημονεῖν. (ἐξ ἐς τὶ κλα-ζο μὲ νῖ-εἰς ας χειμῶν-ἦν.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἁπλὰ στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) Πέραν τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μὲ παχέα δὲ στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μὲ κεφαλαῖα λεπ. 40. Ὁ χωρισμὸς στίχος δρ. 1.]

[ΙΗ'—265]

ΒΟΥΝΟ ΜΑΝΩΛΙΑΣΑΣ, πολὺ εὐχαρίστως... Πλείονα ταχυδρομικῶς.

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

[ΙΗ'—266]

Πατρινοί, πάφτε τὸ ψάξιμο, γιατί μ' εὑ;ῆκε ὁ *Δικέφαλος Ἀετός.*

Πατρινὸ Δουλοῦδι

[ΙΗ'—267]

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Εὐγενεῖς ψηφοφόρους:

«ΑΜΥΝΑ» βαίνουσα ταχεῖ βήματι ἐπιτέλεσιν εὐγενῶν της σκοπῶν, κατέρχεται Δημοψήφισμα ὑποστηρίζουσα προεδρικὸν ψευδώνυμον

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Περιτταὶ μεγάλαυχοι δηλώσεις. Ποίησις, πατριωτισμός, δημοφιλία ὑποψηφίου, ἰσχὺς Συλλόγου, ἐμφαινομένη ἀριθμῷ παραρτημάτων ἀντιπροσώπων, μελῶν, ἐνισχύει ἀκλόνητον ἡμῶν πεποίθησιν ἐπὶ νίκην.

[ΙΗ'—268]

Σᾶς, παρακαλῶ ψηφίσατε τὸ ἀληθῶς ὑπέρσοχον πατριωτικὸν ψευδώνυμόν μου **ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ**

Τρελλοαρσακειάς

[ΙΗ—269]

Μυγκέ, Τρισεύγενη, δέχεσθε νὰ ἀνταλλάξωμεν Μικρὰ Μυστικά; Ἀπαντήσατε. *Λευτεριά, Φτερωτὴ Βαρκούλα.*

[ΙΗ'.—270]

Κόκκινη Γατοῦλα, Βασίλισσα τῶν Ἀνθέων, Ναυτόπαι καὶ πολλοὶ ἄλλοι μοῦ ὀφείλετε τετράδιον.— *Χρυσῆ Ἀκτίς.*

[ΙΗ'—271]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, σὰν φίλος καὶ ἐνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ *Κυανολεύκου Λαβάρου* καὶ τῆς «*Δημοκρατίας*» Σᾶς ἐκφράζω μέρος τῆς μεγάλης μας εὐγνωμοσύνης καὶ Σᾶς συγχαίρω ἐκ παραλλήλου γιὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκλογὴ ψευδωνύμου γεμάτου ἀπὸ πατριωτισμὸ καὶ ποίηση.

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

[ΙΗ'—272]

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Θεωροῦμε ὑποχρέωση ἐπιβεβλημένη νὰ εὐχαριστήσουμε δημοσία τὸν «*Ὅμιλον Ναυτοπαίδων*» γιὰ τὴν συναδελφικὴ ὑποστήριξι ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων μας. Ἐπίσης δὲν εὑρίσκουμε λόγους νὰ ἐκφράσουμε τὴν βαθειά μας εὐγνωμοσύνη στὴν *Ἰδεώδη Ἑλλάδα* γιὰ τὴν εὐγενῆ ὑποστήριξι στὸ δίλεχο ἀγῶνα τοῦ Δημοψηφίσματος. Ἡ καθημερινῶς καταφθάνουσαι δηλώσεις ὑποστηρίξεως ἀπὸ τὴν Παλαιὰ καὶ Νέα Ἑλλάδα μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἐκφράσουμε τὴν ἐλπίδα τῆς ἐκπληρώσεως τῆς διακαοῦς ἐπιθυμίας τῶν μεγάλων ὑποστηικτῶν καὶ φίλων τοῦ Κόμματός μας

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ

[ΙΗ'—273]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, διόλου δὲν ἀμφέβαλα γιὰ τὴν εὐμενῆ ἀποδοχὴ τῆς προτάσεώς μου' καὶ τώρα ἡ εὐγνωμοσύνη μου θᾶναι ἀνεξάντλητη γιὰ τόσο εὐγενικὴ ὑποστήριξί Σας.

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ

[ΙΗ'—274]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΚΕΡΑΥΝΟΣ»

Κατεργόμενος εἰς τὸ Δημοψήφισμα ὑποστηρίζει τὴν «Διαπλασιακὴν Συμμαχίαν» δι' *ὑπερχιλίων* ψήφων.

[ΙΗ'—275]

Ἀγορά Τσιγγάνα χρόνια πολλὰ γιὸ τὴ γιοστή *Σου.*

Δαρισσαϊκὸν Διαβολάκι τρελλοπούδουτο, Ἀρχιζιζάνιον δέχεσθε ἀλληλογραφίαν μέσῳ «Διαπλάσσως», ἀπάντησατε.

Αἰτωλέ, πρέπει νὰ φέρεσθε καλλίτερον (Ἀγρίνιον). **ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ**

[ΙΗ'—276]

Ζωνέτα, Τιάρκα, Νικηφόρον Σῖφος, Ἀφελὴς Χιωτοπούλα, Χρυσαετέ, Δαμπερὸ Ἀστέρι, Ρήγα Φερσῖε, πότε σκοπεύετε νὰ μοῦ ἀναπποδώσητε τετράδια; **Σουλιώτισσα**

[ΙΗ'—277]

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἐνέκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων κηρύσσεται ὁ *Στρατιωτικὸς Νόμος* καθ' ὅλην τὴν «*Δημοκρατίαν*».

ΚΟΛΟΦΩΝ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

[ΙΗ'—278]

Δέχομαι καλοκαιρινὰ; ὡς τὸ τέλος τοῦ Σεπτέμβριον. Βραβεῖο: διάφορα paysages.—*Ἑλλὰς τῶν Ὀνείρων.*

[ΙΗ'—279]

«ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ»

Φίλτατε *Ὀνειροπόλε τῆς Δόξης*, ἐνοήσατε, ὅτι πρόκειται νὰ ἐκδιωχθῆς, προλαμβάνων, ἔφυγες.

Σὲ παρακαλῶ ἀπάντησε δι' ἀγγελίας εἰς τὶ ἐπραπαγάνδισες.

ΙΔΕΩΔΗΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

[ΙΗ'—280]

Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου ζητῶν συγνώμην διὰ τὴν ἀγνοιάν μου, σὲ εὐχαριστῶ ὀνὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀγγελίας σου.

ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

[ΙΗ'—281]

Μὴ μέλλομόνε δέχομαι *Σουλιώτισσα* ἀπάντησε δὲν ἔλαβ'.—*Γλυκὺ Παρελθόν,*

[ΙΗ'—282]

Ἰνδὴ Πριγκήπισσα ἐλάβετε τὰ Μ. Μυστικὰ καὶ τὴν ἐπιστολήν μου; Συνενοηθήμεν; Δέχεσθε ἀλληγραφίαν μέσῳ Διαπλάσεως; **ΚΥΚΝΟΣ**

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου, ἐλήφθησαν ἀπὸ 2—8 Αὐγούστου.

Συνοδευόμεναι μὲ 25 λεπτά

ΑΘΗΝΩΝ: Β. Ν. Σπυρόπουλος, Τάκ. Γ. Γρηγοράκης, Λιλὴ Α. Μίχα.
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ: Α. Καμπάνας.
ΒΟΛΟΥ: Π. Γ. Βατσέλας.
ΔΙΑΚΟΦΤΟΥ: Ἑλενίτσα Ἠλ. Θεοδωροπούλου.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Δημ. Γ. Παπαπάσχου.
ΜΕΓΑΡΩΝ: Γ. Κ. Σπυριδάκης.
ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ: Α. Φιαμέγκος.
Π. ΦΑΛΗΡΟΥ: Εὐστρατία Δ. Παντελή.
ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ: Χ. Καπνουπάγιας.
ΣΥΡΟΥ: Β. Β. Ἀλαφούζος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθη ὁ ἐν Πάτραις Δημ. Κωνσταντινίδης, ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Σεπτεμβρίου.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ

νὰ διαβάζετε καὶ τώρα περισσοτέραν «Διάπλασιν»: Νὰγοράζετε παλαιοὺς τῆς Τόμους. Εἶνε καὶ τὸ ὡραιότερον ἀναψυκτικὸν διὰ τὸ καλοκαίρι, ἢ τερπνοτέρα κι' ἐπωφελεστέρα διασκέδασις διὰ τὰς Δικοπάς.

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ-ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ—Εὐριπίδου 3. Ἀθῆναι.—Τηλ. 11-99